

משנכנס אדר, תשס"ז

... הזרעים בדמעה

מזבח קטנטן שעקדת / רחל א.

מוקדש בהערכה להורים שזרעו בדמעה
וקברו בדממה תמה
וזכו לקצור ברינת אמונה
- ד' עמכם!

אם תכים של רקמה מופלאה
פרום נפרמו לעיניך,
אם נטרפה השעה
ומחיצה עגומה לפניך...

אם פתיל צעיר - ניצתה אישו
בלהבת חיות מאירה,
עד שדעך לו, נקפד ראשו -
דממה, דמדמה, דממה הבערה...

אם נלחמת בגלי מאבק
אשר הגיעו עד הלום,
אם גאו הם ויתנשאו
ויצברו רסיסי יהלום,

ואם אז אל סלע המציאות
בקול רעש אדיר נחבטו;
ואם אז טשטשו הראות,
וזרזיפים סמאו עין... התנפצו...

אם נצבעו חלומות
בגון אציל וקסום,
ופתאום נצרבו החולות
ושער החיים, ברצונו, חסום.

הזרעים בדמעה

היאך לא יקצורו?

אם עמל קשה השקה
היאך שמש ואור בעבים נסתרו!?

אם טיפוס מיגע, מתיש,
על הר שגבוה - נפסק
אם בדרך רצופת מהמורות,
ותרמיל הכוחות כה דק...

אם עיניים נישאות למעלה
במאמץ על להעפיל,
אם בדקה אחרונה לפתע
מדרון חלקלק... "להפיל"...

אם באבה נגדעה פריחה
וצמיחה כמשה בטרם עת,
אם מעיין מתגבר נתנסה
ומסלולו נותב אלי... קץ - -

אם ידמו שירה ותוים,
באבחת רגע נורא,
אם יפרטו מיתרים
ורוח תנשב - ותקרע...

אם נשמה טהורה
פרצופו של עולם סֶרְבָה להכיר,
אם בַּמְעִי קבלה זיו תורה
ובאשר היא - שם היא;
נותרה בין ציר לציר...

אם זכית להסתופף
בצל שכינתו החופפת,
אם זכרת להתכופף
ולקבל מרותו האופפת.

אם זכית לשמוח -
הגם שבד בבד לכאוב!
אם זכית לפרוח -
ובאמונה יוקדת לדאוב...

אם זכית להצטרף
בכור היתוך חנון של אב,
אם זכית בְּדִין לראות,
שפֶּעֶת-רחמיו בכל שלב.

אם זכית לשטוף צערך -
בביטחון יְצוּק של אמת,
אם זכית לחבוש פצערך -
בְּרִטִית תפילה מְרִפֶּאת.

אם זכית לזעוק בדממה
תְּקִינָה "אין עוד מלבדו",
אם זכית נתוץ חומה
הַמְּפֹסֶקֶת "בינו לבין קונו"...

אם זכית בְּרוּךְ להתחבק
ביד גדולה של אבא,
אם זכית לגחון על עקבותיו
ולהודות על יְפֶעֶת הַנְּגָה.

וגם...
גם אם רגשות הַנְּבָכִים בַּמְצָלִים
לְכַדִּי צורה מְסֻפֶּקֶת לא באו,
וגם אם נחבלו המילים,
בדרך הַמְסֻלַּעֶת נפצעו...

כי אם ירחים תשעה
נדמו כשנה ומליון;
הוי, אם ציפתה אישה...
- "והכל בגזרת עליון..."

"המאזין לקולה של ההשגחה הפרטית
ימצא עצמו חי בעולם של ... ידידות"
(הרב וולבה זצ"ל)

...
אה, אם זכית היות
ארון קודש לְנִשְׁמָה נשגבה,
אם זכית אל על
להניף דגל ניסיון באהבה...

אם זכית לבכות,
בהתרפקות אדירה על חי עולמים.
אם זכית לחוש בהשגחה,
מביצי, עד קרני ראמים.

אם זְכַרְתָּ,

אם זְכַכְתָּ,

אם זְכִית, ואם...

לקבל מתנות עצמות שכאלה

וברכות מאליפות - **בחמלה רבה.**

להתהלך בעולם, כן, של פלא

בו **מציץ אליך בעל הבירה** - בחיבה...

ובאדמת ליבך הפצועה מכאב,

החרושה בתלמים של יגון.

בתודעת שְׁכִלְךָ הבוכה ושותת,

ובפסגת שאיפותיך הלוחשות בתום...

האם לא זכית

רק עוד קצת, עוד קצת להבין,

לשמע הרוח המִילֵלֶת;

האם לא זכית

עוד מעט - מעט - להפנים,

מול שדה הפתוח ושמי תכלת -

כי דווקא פה טמונים זרעי

הזורעים בדמעה,

ובעוד דמעה,

ובדמעות שישורו;

וכי כאן

נושקים שחקים

למעמקים -

כי זכית, כן, זכית -

"ל" ברינה יקצורו!"...

אם זכרת לבלום,

גם בשעה עמומה

אם זכית לידום -

גם כשנפשך הומה לך, *המומה...*

אם זכית לשתוק,

לשום מחסום באון

אם זכרת שפה לחשוך

לאחוז ב"**וידום אהרון**"...

אם זכית להתייצב לפניו

עם **מזבח קטנטן שעקדת**

כגזבר נאמן נשענת **רק עליו**

מפתחות מסֶרֶת, ורְעֵדָת...

אם זכית לטפטף לליבך -

אֶגְלִי נוחם; הן חסד גְּמֵלֶת!

אם זכית בְּצַרִי לְמִדּוֹךְ -

בפקדונו של מלך עֵמֶלֶת!

כי זכית לצדיק בתוכך,

גם בלא פגמים קלים!

וּבְחִיל הַקְטָרֶת, הַקְרֵבֶת מְכוּחָךְ

קודש לד', **מנחת הילולים.**

ואם זכית אך לדעת שהוא -

החייט אותו **בעולם של היכלות,**

ובנאות על ההרים מבשר אליהו -

יקום **בלי צער וגלגול מחילות.**

בעקבות...

נכתב ברובו בימי האשפוז הקצרים שלאחר אובדן תינוקת, ל"ע, ברצונו יתברך. תשעה ירחי עמל כואבים וארוכים קדמו לסיומת הטעונה הזו. את הירחים צבעה התקווה, ניקד הדמיון ועודדה הציפיה. המתנה בכליון עינים כזה, שכדי לקרבה לשכל וללב המתפקע מקוצר רוח ועבודה מתישה, הגיעה לידי מעשה ותכנונים לפרטי פרטים. [עוד מעט תהיה כאן בחדר עוד נשמה מלאכית, ידה הקטנה תתלטף ברוך ואחיזתה תתהדק בידי. בבית החולים, בכלל, אוכל סוף לישון במתיקות ובנחת השמורים בחיבה לעובד, הקטיפתיות, הזוך, האושר --- הבכי!!!...]

הכותבת הגיעה בשבוע ארבעים, מותקפת בצירים עזים, שלא ידעה היאך תתמודד עימם. ואז הרופא מבשר ואומר: "הדופק איננו".

!!!!!!!

... הילד איננו, ואני אנה אני באה!?

!?!?!?!?!?

ואמר אז אב אשר בזאת הוא בוטח: "כעת אני מרגיש גדול. קיבלתי מחמאה מבורא עולם!" מילים שנתערבבו באבל, השתרכו בעקבות "דיין האמת", השתרגו על עמוד האמונה. מחמאה, מחמאה, מחמאה. מחמאה מיוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה ייעודו, מה תפקידו והיכן טמון ניסיונו.

אלוקי, נשמה שנתת בתוכי לתשעה, טהורה היא. אתה בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה... ולא זכיתי שתישמר בקרבי. ואתה נטלתה ממני, ועתיד אתה להחזירה לי לעתיד לבוא. כל זמן שהנשמה הייתה בקרבי, לפני וגם לאחר מכן - מודה אני לפניך, השם אלוקי ואלוקי אבותי, ריבון כל המעשים, אדון כל הנשמות. ברוך אתה השם - - -

...קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, אישה (רחל...) מבכה על בנה בי איננו, מאנה להינחם. כה אמר השם: מנעי קולך מבכי, ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך, נאום השם.

ושבו בנים לגבולם.